

sligt Tilfælde, hvis Afstribelse skulde foretages af de kommunale Raad. Statskassen maa altsaa udrede dette samlede Beløb af 8,000 Kr. til Fiskerifogderne.

Kontrollkorpset vilde altsaa herefter komme til at bestaa af 1 Direktør, 1 Kontrolør, 5 Assistenten og 5 Rorkarle — foruden Fiskerifogderne —, og heraf have alt 1 Kontrolør, 1 Assistent og 4 Rorkarle. Smidertid har jeg sat mig som Opgave at undersøge, om der ikke ved Marinens Hjælp kunde etableres en Fiskeriinspektion til Beparelse for Statskassen. Jeg skal naabent tilstaa, at jeg vilde anse det for heldigst for selve Tjenestens Udførelse, at Fiskeridirektøren var en fast ansat Mand, der kunde sætte hele sin Fremtid ind paa Udøvelsen af sit Kalds Pligter. Dette er ubestrideligt, men kun under den Forudsætning, at man havde fundet en til Embedet særegent skikket Mand. Vil man derimod tage Hensyn til, at Statskassen kunde spare det Meste af en saadan Mands Løn, og at Staten, der jo bør balancere sine forskellige Interesser mod hinanden, samtidigt hermed kunde give endel af sit Marinepersonel en sjælden god Leilighed til yderligere at gjøre sig fortrolig med vore enge Farvande, til at komme ind i Detaillerne af en Gaandtering, der drives af Marinens bedste Rekruteringskilde og til at leve sig ind i denne Rildes hjemlige Forhold, paa samme Tid som Indenrigsministeriet sikkert vilde faae sin forlangte Tjeneste besørget paa en tilfredsstillende Maade, ja, saa vil jeg foreslaa, at man ialtfald begyndte med et Forsøg paa at finde Kræfterne til Besættelsen af Direktørposten og den ene Assistentpost imellem Marinens Personel ved en ældre og yngre Officer, henholdsvis paa længere og kortere Tids Ansættelse. Man vilde derved tillige paa en praktisk Maade opnaa at udrede Kjenndskab til og den dermed følgende Interesse for vore Fiskeriforhold imellem en Stand, der ved sin særegne nærmere Stilling til Fiskerbefolkningen maatte og burde kunne bidrage til at have dens Gaandtering op til den Høide og til at give den det Opving, som den længe har trængt til at naae. Et af Marinens mindre Dampfartøier kunde da tillige anvendes som Inspektionsfartøj, og Udgifterne hertil passende fordeles imellem Indenrigsministeriet og Marineministeriet, der begge vilde høste Fordele af denne Ordning. Den saa lidt med og uden skjellig Grund, men med lige høi Røst krævede Beskyttelse af vore Fiskerier mod fremmede Fiskeres Overtagelse, baade paa Vest- og Østkyst, kunde da ved samme Midler blive ydet.

Jeg skal imidlertid nu efter ovenstaaende Forslag gaa over til at udvilde en Anskuelse, der, hvilende paa et aldeles udenfor Fiskerilovens Omraade liggende Grundlag, leder mig til at foreslaa Ministeriet ikke at give det lige nødvendige Kontrolvæsen i den foreslaaede Form en igjennem nogen Lov fastsat Organisation, men etablere den ad administrativ Vej og søge Bevillingen dertil tilveiebragt ved de aarlige Finantslove. Jeg beider Ministeriet tilgive, at jeg herved kommer til at udtale mig temmeligt usorbeholdent om udenforliggende Spørgsmaal, men jeg tror derved bedst at gavne den Sag, hvorfor jeg i den sidst forløbene Tid har arbejdet.

Jeg har nemlig ikke den Tro, at den iøvrigt meget smukt organiserede, men sikkert nu foreløbende Institution, vi besidde i Krydstoldvæsenet, vil kunne holde sig ret længe som saadan herhjemme.

Alt Toldvæsen er jo en udelukkende Finantsoperation; indbringer saaledes Krydstoldvæsenet ikke længere ved sin Virksomhed — fysisk og moralsk — mindst den Sum, som det koster Staten, maa det være dødsdømt. En detailleret og motiveret Begrundelse af, hvad der efter min Anskuelse snart vil lægge Krydstoldvæsenet i Graven, vil føre vel langt fra Fiskerivæsenet; men jeg vil blot tillade mig at fremhæve, at Smugleri ad Sjøveien nutildags ved Sernbanenettens uhyre Udvidelse, ved de stedse stigende Fordringer om hurtig Expedition og ved Frihandelsprincipernes delvise Gjennemførelse ikke længere har den Betydning eller det Omfang, som forhen. Dampskibe have slet ikke, og Seilskibe kun sjældent Tid til at stoppe op ved Rysterne, hvor der kunde smugles, den stærke Hærdsel paa Søen letter Sydens Opbagelse, og endydermere gaa nu de fleste Varer, som det før kunde betale sig at forsøge indsmuglede, pr. Sernbane eller Dampskibe lige til Toldoplagspladserne.

Bort Krydstoldvæsen koster i Lønninger og Vedligeholdelsesomkostninger aarligt opad 200,000 Kr. Det synes rimeligt, at der for en langt mindre Sum kunde gives det eksisterende Krydstoldpersonale en saadan Forstærkning, at hele Landet derved var tilstrækkeligt omspændt til at holde Smugleriet borte. Man erindre vel, at om Vinteren ere Netterne saa lange, at Smugleri ikke kan forhindres fra Søen. Toldkrydterne naae ei engang om Sommeren at overhale alle Skibe — mindst naturligvis de, der ville smugle —, som de møde om Dagen, og om Natten ligge de stille. Denne Nattehvide er jo dog ikke nødvendig for Krydstoldopsynet.

Af de nu udstationerede 29 Ruttere maatte maaste nogle enkelte bibeholdes til Bevogtningen af Smaaskibstrafiken ved den sydlige Indgang til Sund og Bælt og ved Vesterhavsøerne; men netop denne Omstændighed vil tale for, at man da paa Ruinerne af Krydstoldvæsenet oprettede en forenet Krydstold- og Fiskeriinspektion, der vilde se sig i Besiddelse af et ypperligt Personel og Materiel til sine Pligters Baretagelse, og de tilbageblevne Ruttere vilde